

Výrok

Článek 4 bod 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí být vykládán v tom smyslu, že pokud petiční výbor parlamentu člena federace, která je členským státem, sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů, je nutno jej kvalifikovat jako „správce“ ve smyslu tohoto ustanovení, takže zpracování osobních údajů prováděné takovým výborem spadá do působnosti tohoto nařízení, zejména jeho článku 15.

(¹) Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Naturschutzbund Deutschland – Landesverband Schleswig-Holstein e.V. v. Kreis Nordfriesland

(Věc C-297/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Odpovědnost za životní prostředí – Směrnice 2004/35/ES – Příloha I třetí pododstavec druhá odrážka – Škoda, která nemůže být kvalifikována jako ‚významná škoda‘ – Slovní spojení ‚normální správa lokalit, jak je vymezena v záznamech o stanovištích nebo cílových dokumentech anebo jak ji prováděli v minulosti majitelé nebo provozovatelé‘ – Článek 2 odst. 7 – Pojem ‚pracovní činnost‘ – Činnost vykonávaná ve veřejném zájmu na základě zákonného přenesení úkolů – Zahrnutí či nezahrnutí“)

(2020/C 287/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Naturschutzbund Deutschland – Landesverband Schleswig-Holstein e.V.

Žalovaný: Kreis Nordfriesland

za přítomnosti: Deich- und Hauptsilberverband Eiderstedt, Körperschaft des öffentlichen Rechts, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok

1) Slovní spojení „normální správ[a] lokalit, jak je vymezena v záznamech o stanovištích nebo cílových dokumentech anebo jak ji prováděli v minulosti majitelé nebo provozovatelé“, uvedené v příloze I třetím pododstavci druhé odrážky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, musí být chápáno tak, že zahrnuje jednak každé opatření ke správě nebo organizační opatření, které je způsobilé mít vliv na chráněné druhy a přírodní stanoviště vyskytující se v lokalitě, které vyplývá z dokumentů týkajících se správy přijatých členskými státy na základě směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků, a musí být vykládáno v případě potřeby s ohledem na každou normu vnitrostátního práva provádějící tyto dvě poslední uvedené směrnice nebo, v případě neexistence takové normy, v souladu s duchem a cílem těchto směrnic, a jednak každé opatření ke správě nebo organizační opatření považované za obvyklé, obecně uznávané, prokázané a prováděné po dostatečně dlouhou dobu majiteli nebo provozovateli až do vzniku škody způsobené tímto opatřením na chráněných druzích a přírodních stanovištích, přičemž veškerá tato opatření musí být kromě toho slučitelná s cíli směrnic 92/43 a 2009/147, jakož zejména i s běžně uznávanou zemědělskou praxí.

- 2) Článek 2 odst. 7 směrnice 2004/35 musí být vykládán v tom smyslu, že slovní spojení „pracovní činnost“, které je v něm definováno, se vztahuje rovněž na činnosti vykonávané ve veřejném zájmu na základě zákonného přenesení úkolů.

(¹) Úř. věst. C 230, 8.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Klagenfurt – Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. Volkswagen AG

(Věc C-343/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (EU) č. 1215/2012 – Článek 7 bod 2 – Soudní příslušnost ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti – Místo, kde došlo ke škodné události – Místo, kde se škoda projevila – Manipulace s údaji o emisích výfukových plynů z motorů vyráběných výrobcem automobilů“)

(2020/C 287/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Klagenfurt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: Volkswagen AG

Výrok

Článek 7 bod 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že byla-li vozidla v jednom členském státě protiprávně vybavena jejich výrobcem softwarem umožňujícím manipulovat s údaji o emisích výfukových plynů před tím, než byla nabyta od třetí osoby v jiném členském státě, nachází se místo, kde se škoda projevila, v posledně zmíněném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 230, 8.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. července 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – HF v. Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

(Věc C-374/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Oprava odpočtů daně – Změna nároku na odpočet daně – Investiční majetek použitý jak pro zdanitelná plnění, tak i pro plnění osvobozená od daně – Ukončení činnosti zakládající nárok na odpočet daně – Reziduální použití pouze pro plnění osvobozená od daně“)

(2020/C 287/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof